

Trzydziesty Światowy Kongres Medycyny Wewnętrznej Melbourne, 20–25 marca 2010 r. Zagadnienia reumatologiczne

*Thirtieth World Congress of Internal Medicine
Melbourne, March 20-25, 2010
Rheumatological topics*

XXX Światowy Kongres Medycyny Wewnętrznej zorganizowany przez *International Society of Internal Medicine* odbył się w Melbourne 20–25 marca 2010 r. Gospodarzami kongresu byli *Royal Australasian College of Physicians* oraz *Internal Medicine Society of Australia and New Zealand*. Kongres poprzedził cykl imprez szkoleniowych, określonych jako „Physician Week”.

Tegoroczny kongres odbiegał w wielu aspektach od poprzednich imprez organizowanych co dwa lata od 1950 r. W mniejszym stopniu był konferencją międzynarodową, a przede wszystkim konferencją australijską. Organizatorzy zrezygnowali z zaproszenia wykładowców i prowadzących sesje z całego świata, dlatego w programie wykładów kongresowych można znaleźć tylko pojedyncze osoby spoza Australii i Nowej Zelandii. Inna też była ogólna formuła kongresu. Obejmował on nie tylko neurologię (czasami włączaną do medycyny wewnętrznej), ale także pediatrię, intensywną opiekę medyczną, medycynę przemysłową, medycynę środowiskową, geriatrię, a nawet położnictwo.

Obrazy kongresu toczyły się w nowo wybudowanym Centrum Kongresowym. Podczas uroczystości otwarcia zebranych przywitał Napier Thomson, prezydent *International Society of Internal Medicine*. W części oficjalnej przemawiali: Kevin Rudol – premier Australii, Geoffrey Metz – prezydent *Royal Australasian College of Medicine*, oraz Alasdair MacDonald – prezydent *Internal Medicine Society of Australia and New Zealand*.

Wygłoszono dwa wykłady otwierające kongres. David de Kretser – gubernator stanu Wiktoria i profesor medycyny – mówił o rozwoju biotechnologii, a laureat Nagrody Nobla – Barry Marshall – o odkryciu roli *Helicobacter pylori* w chorobach człowieka i perspektywach badań nad tym drobnoustrojem.

Kolejna sesja dotyczyła medycyny przemysłowej. Głównym wystąpieniem w sesji był obszerny wykład Carol Black – znanej wszystkim reumatologom jako badacz twardziny układowej. Tym razem pani profesor mówiła o programie rozwoju opieki nad pracownikami, opracowanym przez *Royal College of Physician* w czasie, kiedy Carol Black była prezydentem. W swoim wykładzie, zatytułowanym „Maximising the health and well-being of the working age population”, Carol Black przedstawiła nową koncepcję połączenia pracy lekarzy rodzinnych z lekarzami przemysłowymi w opiece nad osobami w wieku produkcyjnym. Był on interesujący ze względu na liczne propozycje nowych rozwiązań organizacyjnych oraz holistyczną koncepcję opieki nad ludźmi pracującymi. Jest to nowe spojrzenie na problem medycyny przemysłowej, części

Fot. 1. Melbourne, 22 marca 2010 r. Po uroczystości otwarcia obrad. Od lewej: Eugeniusz J. Kucharz, Barry Marshall – laureat Nagrody Nobla z Australii, Anna Kotulska.

rozumianej jak toksykologia kliniczna, a nie całościowa opieka nad osobami w wieku produkcyjnym.

Podczas kongresu odbyło się wiele sesji obsadzonych i prowadzonych prawie wyłącznie przez kolegów z Australii. Oprócz podstawowych problemów medycyny wewnętrznej i innych licznych dyscyplin medycznych dużo uwagi poświęcono problemom organizacji ochrony zdrowia i medycynie wiejskiej. Wynika to prawdopodobnie z potrzeb opieki zdrowotnej dużego kontynentu, jakim jest Australia. Dość liczne były także sesje o aspektach prawnych w medycynie. Ten temat nie jest zbyt często poruszany na naszych zjazdach, a jak należy przypuszczać, staje się coraz bardziej potrzebny.

W trzecim dniu kongresu odbyła się sesja reumatologiczna, zorganizowana w całości przez *Australian Rheumatology Association*. Ian Wick podczas tej sesji przedstawił modele zwierzące chorób reumatycznych jako narzędzie do badań nad terapią zapalenia stawów.

Bardzo udany był wykład Michelle Leech, która przedstawiła aktualne poglądy na patogenезę reumatoidalnego zapalenia stawów. Eric Morand mówił o przyszłości terapii biologicznych. Tego samego dnia odbyła się również sesja o dnie moczanowej, także zorganizowana w całości przez *Australian Rheumatology Association*. Nie uczestniczyłem jednak w tej sesji, ponieważ odbywała się w czasie posiedzenia Komitetu Międzynarodowego *International Society of Internal Medicine*.

Obradom towarzyszyła sesja posterowa. Poziom przedstawionych w niej prac był zróżnicowany, ale nie brakowało prac ciekawych. Niestety istotna część prac zgłoszonych nie została przedstawiona.

W kongresie wzięła udział grupa reumatologów z Polski w składzie: Marek Brzosko, Włodzimierz Samborski, Ewa Mojs, Anna Kotulska i Eugeniusz J. Kucharz. W sesji posterowej przedstawili oni następujące prace: „Angiogenic cytokines: VEGF, EGF, FGFB and FGFA in psoriatic arthritis and SAPHO syndrome” (H. Fischer, M. Brzosko), „Antineutrophil cytoplasmic antibodies in psoriatic arthritis” (H. Przepiera-Będzak, I. Brzosko, K. Fischer, M. Brzosko), „Influence of management of patients with rheumatoid arthritis with TNF-alpha blockade on serum erythropoietic level” (M. Widuchowska, A. Kotulska, E.J. Kucharz), „Influence of infliximab, a TNF-alpha antagonist on serum leptin in patients with rheumatoid arthritis” (M. Kopeć-Mędrak, A. Kotulska, E.J. Kucharz), „Different influence of infliximab and etanercept on serum amyloid A protein in rheumatoid arthritis” (A. Rożnowska, A. Kotulska, E.J. Kucharz), „Serum ghrelin in patients with rheumatoid arthritis during treatment with infliximab” (M. Magiera, A. Kotulska, M. Kopeć-Mędrak, T. Dziewit, B. Logiewa-Bazger, W. Mazur, E.J. Kucharz – praca została nagrodzona), „Serum human cartilage glycoprotein-39 in patients with systemic sclerosis: relationship to skin and articular manifestations” (D. Wcisło-Dziadecka, A. Kotulska, L. Brzezińska-Wcisło, M. Widuchowska, E.J. Kucharz), „Fever as a symptom in the internal disease daily practice” (R. Pieczyrak, A. Kotulska, E.J. Kucharz), „Neoplasia in patients with symptoms of inflammatory connective tissue diseases” (R. Pieczyrak, A. Kotulska, E.J. Kucharz). Część prac z ośrodka katowickiego wydrukowano z błędnym podaniem E.J. Kucharza jako pierwszego autora, ponieważ był on pierwszym zarejestrowanym uczestnikiem z Katowic i uzyskał od prezydenta ISIM zmniejszenie opłaty zjazdowej, dzięki czemu był pierwszym wpisanym do „systemu” przez organizatorów. Tak to komputery czasami powodują pomyłki.

Podczas kongresu odbyło się posiedzenie Komitetu Międzynarodowego *International Society of Internal Medicine*. W pracach tego Komitetu Towarzystwo Internistów Polskich reprezentują Anna Kotulska i Euge-

Fot. 2. Melbourne, 24 marca 2010 r. W przerwie posiedzenia Komitetu Międzynarodowego *International Society of Internal Medicine*. Od lewej: Eugeniusz J. Kucharz, Czeresna Hierawan Soejono (Indonezja), William Hall (prezydent ISIM – USA), NN, Witjaksono Dharmawan (Indonezja), Vasil Netiazhenko (Ukraina), Alberto Carnejo (Chile), Andrei Spassky (Rosja), Napier Thomson (były prezydent ISIM – Australia).

niesz J. Kucharz. Tym razem reprezentowane było wyjątkowo mało krajów członkowskich. Oprócz Komitetu Wykonawczego ISIM w posiedzeniu udział wzięli tylko przedstawiciele kilku krajów azjatyckich i południowo-amerykańskich oraz Rosji. Jedynym krajem europejskim była Polska.

Podczas posiedzenia mówiono o przygotowaniach do kolejnego zjazdu (Chile 2012 i Seul 2014) oraz wybrano miejsce obrad kongresu w 2016 r. Odbędzie się on na wyspie Bali w Indonezji. Poza tym wspomniano o odbytych kursach ISIM, a także obchodach 100-lecia Rosyjskiego Towarzystwa Medycyny Wewnętrznej (por. *Reumatologia* 2010; 48: 71-72).

Kryzys finansowy odbił się również na finansach *International Society of Internal Medicine*, ale bilans jest dodatni i dalsza działalność zapewniona. Prezydentem kadencji 2012–2014

został uprzednio wybrany elekt – William Hall (USA), a nowym prezydentem elektem Rudolf Bado z Argentyny. Miło jest dodać, że obaj otrzymali w 2006 r. Medal Stulecia Towarzystwa Internistów Polskich.

Podczas Kongresu odbył się *Gala Dinner* w salach restauracji przy słynnym stadionie sportowym w Melbourne. Z uznaniem należy wspomnieć wykłady poświęcone pamięci znanych osób. To bardzo dobra tradycja wielu zagranicznych kongresów, z wielkim trudem przebijająca się w Polsce. Myślą przewodnią tej idei jest organizowanie stałych wykładów podczas cyklicznych konferencji. Noszą one imię znanych osób. Do ich wygłoszenia zapraszani są wybitni specjaliści i w wielu przypadkach stanowi to wyróżnienie. W programie Kongresu ukazały się sylwetki zaproszonych wykładawców. Wystąpienia były poświęcone pamięci m.in. dr. Jacka D. Cottrella (1903–1989) – epidemiologa australijskiego, Priscilli Kincaid-Smith – pierwszej kobiecie wybranej na prezydenta *Australasian College of Physicians*, oraz Williamowi Redfernowi (1778–1833) – pionierowi zdrowia publicznego w Australii.

Tradycję wykładów poświęconych pamięci wybitnych lekarzy próbuje wprowadzić m.in. Towarzystwo Internistów Polskich. Od 2004 r. wykład inauguracyjny podczas Zjazdów TIP jest poświęcony pamięci Władysława Glużyńskiego, założyciela Towarzystwa Internistów Polskich. Wykładawca otrzymuje pamiątkową plakietę, a lista dotychczasowych wykładawców jest ogłoszona w programie zjazdu. Podobnie jest z wykładem pamięci Józefa Strusia. Jeżeli tradycja będzie kontynuowana, to będziemy może w przyszłości czytać, podawane z dumą w życiorysach, wzmianki o zaproszeniu do wygłoszenia wykładu, jak dzieje się to na świecie, gdzie wygłoszenie *Heberden Oration* jest wielkim zaszczytem. Piszę o tym, aby zasugerować organizatorom zjazdów Polskiego Towarzystwa Reumatologicznego wprowadzenie stałego wykładu, np. pamięci Eleonory Reicher.

Podsumowując XXX Światowy Kongres Medycyny Wewnętrznej, należy zauważyć, iż był on udaną, ale stosunkowo skromną i regionalną imprezą. Jako konferencja szkoleniowa spełnił on oczekiwania, ale brakowało nowości naukowych i międzynarodowego grona wykładawców, co stanowi atrakcję zjazdów. Pokazał też odmienne pojmowanie medycyny wewnętrznej w różnych częściach świata. W Europie interna ulega dominacji specjalności szczegółowych. W Australii i Azji przeważa model brytyjski – medycyna ogólnej, która zastępuje internę, medycynę rodzinną, wiejską i środowiskową. Istotny renesans medycyna wewnętrzna przeżywa w Ameryce Południowej i Stanach Zjednoczonych. W Ameryce Północnej rozwija się ona bowiem jako specjalność lekarzy internistów-hospitalistów o szerokim zakresie kompetencji. W Polsce praktycznym problemem jest brak poradni internistycznych, co w niektórych przypadkach bardzo utrudnia pełną opiekę nad pacjentem z kilkoma współistniejącymi chorobami.

Organizacja Kongresu była sprawna, a materiały wydane zostały jako zeszyt *Internal Medicine Journal*.

Eugeniusz J. Kucharz

Fot. 3. Melbourne, 24 marca 2010 r. *Gala Dinner*. Od lewej: Vasil Netiazhenko (Ukraina), p. Muñoz, Félix Muñoz Cantó (Chile), Eugeniusz J. Kucharz, p. Bado, Rudolfo Bado (prezydent elekt ISIM – Argentyna), Anna Kotulska.